

stere mod et Udtryk, som stadig er brugt, første Gang af det ærede Medlem for Verninge og senere — ved Uagtsomhed, antager jeg — af andre Talere, og det er, at det er Kjøbenhavns Kommune, Ligningen lægges paa. Det er det ikke; det er de kjøbenhavnske Sognemenigheders Medlemmer. Kjøbenhavns Kommune som saadan kan ikke komme til ved Ligning at udrede noget som helst Bidrag til denne Sag, og for saa vidt man her har sat den kjøbenhavnske Kommunes Interesser i Modsætning til Statens Interesser, er det altsaa en urigtig Betegnelse af Forholdet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Efter de Udtalelser, som ere faldne i Dag fra flere Sider, skal jeg ikke nægte, at jeg er tilbøjelig til at antage, at denne Sag allerede er afgjort paa Forhaand i Retning af, at man ikke fremmer dette Lovforslag, og hvis dette er Tilfældet, kunde jeg spare mig at tage Ordet, for saa vil det være forgæves at gøre sig den Ulejlighed at søge at bringe ærede Medlemmer til en anden Overbevisning. Jeg skal imidlertid i Anledning af de Udtalelser, der ere fremkomne, dog gøre nogle enkelte korte og til Dels berigtigende Bemærkninger. For det første er det blevet sagt, at det er noget nyt, der her skulde indføres, noget, vi ikke have kendt til ellers, at Menigheden skulde bidrage til sin Kirkes Opførelse. Man har sagt: Kommunen; men det virkelige Forhold er, som den ærede sidste Taler bemærkede, at ikke Kommunens Medlemmer, men Menighedsmedlemmerne skulde bidrage til Bygningen af Kirken. I denne Henseende tager man fuldstændig fejl. Ærede Medlemmer, der have talt, have gjort det ud fra den Forudsætning, at det, der gælder næsten overalt paa Landet, ogsaa gælder i hele det øvrige Land og ogsaa i Købstæderne. Men det er en fuldstændig Misforstaaelse. Forholdet er netop dette, at de fleste Landsbykirker ere i privat Eje, og deraf følger, at Beboerne i Virkeligheden ikke kunne have nogen Forpligtelse til at bidrage til dem ud over, hvad de i Forvejen udrede i Form af Kirketiende og andre Afgifter. I de allerfleste Købstæder ere Forholdene ganske anderledes. Naar der skal bygges en ny Kirke, eller der ellers skal ydes store Omkostninger til Kirkerne, bliver det Kommunens Beboere, der komme til at betale det. Jeg vilde i denne Henseende kunne anføre det ene Eksempel efter det andet. Det, der her foreslaas, er altsaa saa langt fra at være noget

nyt, at det tværtimod er i Overensstemmelse med, hvad der finder Sted i de allerfleste Købstæder. Fremdeles maa jeg sige, at naar det er blevet indrømmet — som det er blevet indrømmet af en af de Talere, der talte mod Loven — at det jo dog efter Grundloven er saaledes, at Staten har forpligtet sig til at støtte Folkekirken, er det i god Overensstemmelse dermed, at der af Statskassen blev bevilget 50,000 Kr. til den. Man skulde heller ikke glemme, at Chr. V.s Danske Lov gælder endnu paa de Omraader, hvor den ikke er erstattet af andre Love, og naar det er saadan, er det ganske ligegyldigt, hvordan man fortolker den, idet det er en given Sag, at Chr. V.s Danske Lov indeholder en Bestemmelse om, at Kommunen eller rettere sagt Sognemændene — for at bruge det rette Udtryk — komme til at yde Bidrag til Kirkerne, og jeg ser derfor ikke, at det skulde være noget som helst ulovligt eller noget som helst nyt, man vilde gennemføre ved dette Lovforslag. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt der er Penge nok, skal jeg gøre opmærksom paa, at jeg ganske maa tiltræde, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) udtalte, at hvis dette Lovforslag ikke vedtages, vil det være meget tvivlsomt, om denne Kirke overhovedet kan komme til Opførelse. Thi det er paa ingen Maade Tilfældet, at der er Penge nok. Jeg skal i saa Henseende gøre opmærksom paa, at ved Kommunalbestyrelsens Beslutning, som har været omtalt her gentagne Gange, er det ogsaa blevet bestemt, at man ikke kan faa Grunden udleveret til at bygge paa, før man for Kommunalbestyrelsen har godtgjort, at man har Penge nok, og desuden skal ogsaa Planen approberes. Der forlanges altsaa, at det skal godtgøres, at man har Penge nok, og ærede Medlemmer kunne være forsikrede om, at hvis man havde Penge nok, skulde man snarest mulig være kommen til Kommunalbestyrelsen og have godtgjort dette for denne. Men det er netop det, der er i Vejen, at man ikke har Penge nok. Endelig skal jeg gøre opmærksom paa, at hvis denne Lov bliver forkastet, er det et Spørgsmaal, om man overhovedet har Sikkerhed for, at der bliver ydet noget som helst Bidrag fra Kjøbenhavn. Det er ganske rigtigt, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har vedtaget, at der til denne Bygning skal skænkes en Grund — hvad den er takeret til, skal jeg ikke indlade mig paa, man har her vurderet den til 150,000 Kr., og det skal jeg altsaa lade staa hen — og man har